

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מטשטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק מאיר ב"ר אהרן אריה לייב זצ"ל

הרה"ק רבי יצחק מראחוב הי"ד ב"ר מאיר מקרעטשניף זצ"ל

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנורא

אמר לו- אפילו אחד אומר לו אכלת חלב

והוא שותק ואינו מכחישו.

מביא חטאת- על פיו.

שנים אומרים לו אכלת חלב- ואפילו מאד.

והוא מכחישם ואומר ברי לי שלא אכלתי,

אינו מביא קרבן על פיהם, דכתיב (ויקרא ד')

"או הודע אליו חטאתו", ולא שידועהו

אחרים.

רבי מאיר מחייב- ואין הלכה כרבי מאיר.

אם הביא והו שנים כו'- כגון אם העידו עליו

שהרג את הנפש.

אם ירצה לומר מזיד הייתי- אם היה רוצה

לפטור עצמו בשקר היה יכול לומר מזיד

הייתי, ומזיד פטור מקרבן.

אָמְרוּ לוֹ לאדם מסוים: אָכַלְתָּ חֵלֶב אפילו אם אומר לו זאת רק אדם אחד והאדם עצמו שותק ולא מכחיש - מְבִיא חֲטָאֵת חייב להביא קרבן חטאת. אם עֵד אחד אֹמֵר: אָכַל שהאדם אכל, וְעֵד אחד אחר אֹמֵר: לֹא אָכַל יש מפרשים שהמדובר שהיו לפניו שני חתיכות, אחת של חֵלֶב והשניה של שומן, ועד אחד אומר שאכל את החֵלֶב, והעד השני אומר שלא אכל את החֵלֶב, אלא את השומן*, וכן אם אִשָּׁה מעידה ו... אֹמְרֵת: שהאדם אָכַל חֵלֶב, וְאִשָּׁה אחרת אֹמְרֵת: לֹא אָכַל והאדם עצמו שותק ולא מכחיש - מְבִיא אִשָּׁם תְּלוּי קרבן אשם הבא על ספק עבירה. אם עֵד אֹמֵר: על אדם אחר ש... אָכַל חֵלֶב, וְהוּא אותו אדם שהעידו עליו אֹמֵר: לֹא אָכַלְתִּי וכן אם אמר שאינו יודע אם אכל - פְּטוּר מקרבן. ואם שְׁנַיִם מעידים ו... אֹמְרִים: ש... אָכַל, וְהוּא אֹמֵר: לֹא אָכַלְתִּי אפילו שאומר שידוע לו בוודאות שלא אכל רְבִי מְאִיר - מְחַיֵּב את האדם להביא קרבן חטאת, וחכמים פוטרים מקרבן, לפי שנאמר "או הודע אליו חטאתו", מכאן נלמד שחייב רק אם יודע מעצמו שאכל, ולא כשנדע לו ע"י אחרים שאכל. אָמַר רְבִי מְאִיר לחכמים: אִם הִבִּיאֵהוּ שְׁנַיִם לְמִיתָה חֲמוּרָה אם שני עדים, כשמעידים על אדם מסוים שעבר עבירה חמורה שיש בה מיתת בית דין, הרי ע"י עדות זאת מתחייב האדם מיתתו, לֹא יִבִּיאֵהוּ לְקָרְבָן הַקֵּל אם כך כיצד יתכן שאם העידו שני עדים על אדם שעבר עבירה שחייב עליה קרבן, אין האדם מתחייב בקרבן, והלא דין קרבן הוא קל יותר מעונש מיתתו אָמְרוּ לוֹ ענו חכמים לרבי מאיר: מָה אִם יִרְצָה לֹאמֵר: מִזִּיד הֵייתִי אם היה רוצה יכול היה אותו אדם שהעידו עליו לומר שאכל במזיד והיה פטור מן הקרבן, וכיוון שהיה יכול לפטור את עצמו בטענה זו, אף כשאומר לא אכלתי הרי הוא נאמן, ובלשון הגמרא טענה זו נקראת 'מיגו'.

*ובתוספות מבואר שהמדובר ששני העדים העידו בו זמנית, שכן אילו העידו זה אחר זה היתה מתקבלת עדותו של הראשון ולא היו מתחשבים בעדותו של השני, לפי שכל מקום שהאמינה התורה לעד אחד, הרי הוא נאמן כמו שני עדים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

אֶכֶל חֶלֶב וְחֶלֶב אם אכל חֶלֶב בשיעור כזית והפסיק, ואח"כ חזר ואכל עוד חתיכת חֶלֶב בשיעור כזית **בְּהֶעֱלִם אֶחָד** היינו שלא נודע לו בין האכילה הראשונה לאכילה השניה שאכל חֶלֶב - **אֵינּוּ חֵיֵב אֶלָּא חֲטָאת אַחַת** ברם אם אכל בשני העלמות, דהיינו שנתעלם ממנו הידיעה שמה שעומד לפניו זהו חֶלֶב, או שלא ידע שאסור לאכול חֶלֶב, ואכל כזית חֶלֶב, ונודע לו אח"כ שאכל דבר אסור, ושוב נעלם ממנו הידיעה שזהו חֶלֶב, או שחֶלֶב אסור, וחזר ואכל עוד חתיכה בשיעור כזית, הרי הוא חייב שתי חטאות, שכן חייב חטאת על כל פעם שידע ונעלם ממנו. **אֶכֶל חֶלֶב וְדָם וְנוֹתֵר וּפְגוּל בְּהֶעֱלִם אֶחָד** ולא ידע שאוכל דברי איסור - **חֵיֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד** חייב להביא קרבן על כל מין שאוכל, כלומר על אכילת החלב ועל אכילת דם וכו'. **זֶה חֲמֹר בְּמִינֵי הַרְבֵּה מִמִּין אֶחָד** בעניין הקרבן יש חומרה באוכל ממינים רבים, לבין האוכל מין אחד, כמו שלמדנו בפיסקה זו. **וְחֲמֹר בְּמִין אֶחָד מִמִּינֵי הַרְבֵּה** ויש חומרה שנוהגת באוכל ממין אחד ואינה נוהגת באוכל דבר איסור מכמה מינים: **שָׂאֵם אֶכֶל** שיעור **כַּחֲצֵי זֵית, וְחֹזֵר וְאֶכֶל** שיעור **כַּחֲצֵי זֵית מִמִּין אֶחָד** של איסור כגון שאכל דם, ולא היתה לא ידיעה בין אכילה לאכילה שאוכל איסור - **חֵיֵב** קרבן חטאת, ואפילו אם אכל כל פעם כחצי זית מתבשיל אחר, מכל מקום מצטרפים לשיעור כזית לחייב בקרבן. **מְשָׁנֵי מִינֵין** ואם אכל כחצי זית ממין אחד, כגון מ'נותר', וחזר ואכל כחצי זית מאיסור אחר, כגון פיגול - **פְּטוּר** מקרבן, לפי שאינם מצטרפים לשיעור כזית לחייב קרבן.

רבינו עובדיה מברטנורא

ברטנורא משנה ב

חלב וחלב - שני זיתי חלב.

בהעלם אחר - אבל בשני העלמות חייב

על כל אחד ואחד, דקיימא לן העלמות

מחלקין.

ממין אחד חייב - הא קמשמע לן דאע"ג

דאין השני חצאי זיתים מתמחווי אחד,

דהיינו מתבשיל אחד, אלא הם

מתבשילין חלוקין, אפ"ה מצטרפין, לפי

שאין תמחוויין מחלקין.